

QUARTETTSATZ

2024/2025

25.02

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor Artystyczny
Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

25.02.2025

wtorek / 19:00 / Sala Kameralna

Tuesday / 7 pm / Chamber Music Hall

abonament / [subscription K1](#)

Koncert kameralny / [Chamber Music Concert](#)

CALIDORE STRING QUARTET COLLI

Wykonawcy Performers

Calidore String Quartet

w składzie / line-up:

Jeffrey Myers – skrzypce / violin

Ryan Meehan – skrzypce / violin

Jeremy Berry – altówka / viola

Estelle Choi – wiolonczela / cello

oraz / and:

Federico Colli – fortepian / piano

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.
Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.
Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.

The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.
It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience
is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program

Programme

Franz Schubert (1797–1828)

Quartettsatz c-moll D 703 /

Quartettsatz in C minor, D 703 [7']

(1820)

Allegro assai

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

I Kwartet fortepianowy g-moll KV 478 /

Piano Quartet No. 1 in G minor, K. 478 [26']

(1785)

Allegro

Andante

Rondo: Allegro

••• Przerwa (ok. 15 minut) / Intermission (ca 15 min.)

Robert Schumann (1810–1856)

Kwintet fortepianowy Es-dur op. 44 /

Piano Quintet in E flat major, Op. 44 [35']

(1842)

Allegro brillante

In modo d'una marcia. Un poco largamente

Scherzo: Molto vivace

Allegro ma non troppo

Omówienie programu

Adam Suprynowicz

Schubert

Quartettsatz c-moll, napisany przez dwudziestotrzyletniego Franza Schuberta w ostatnich tygodniach 1820 roku, to fragment większego projektu. Świadczy o tym 41 taktów drugiej planowanej części (*Andante*), odnalezionej w dokumentach po kompozytorze. Za wprowadzenie utworu do artystycznego obiegu odpowiada Johannes Brahms, który w 1870 roku zdecydował się opublikować *Część (z) kwartetu c-moll* (jak można by przetłumaczyć tytuł na język polski). Brahms być może jako pierwszy dostrzegł, że dziełu temu niczego nie brakuje – podobnie jak powstałej dwa lata później *Symfonii „Niedokończonej”*. Nie bez powodu nikt później nie podejmował prób dopisywania brakujących części. W tym przypadku mniej znaczy więcej.

Na przełomie drugiej i trzeciej dekady XIX wieku Schubert usilnie pracował nad rozwijaniem swoich pomysłów w wieloczęściowe formy. Rozpoczęte utwory porzucał, niezadowolony z efektów lub pochłonięty innymi, ciekawszymi ideami. Jak czytamy w wysłanym w 1824 roku liście do przyjaciela, malarza Leopolda Kupelwiesera, miał nadzieję, że kwartety i oktety pomogą mu rozwinąć umiejętność pisania prawdziwie wielkich symfonii. Ślady tych eksperymentów widać już w *Quartettsatz*, uważanym dziś za początek serii najwybitniejszych, ostatnich kwartetów smyczkowych. Jego forma odbiega od standardowego schematu allegro sonatowego, przewidującego dominację pierwszego tematu i uzupełniającą bądź kontrastową rolę drugiego. Schubert odwraca ów model: burzliwy i pełen niepokoju pierwszy temat zdaje się wstępem zaledwie, tworząc szczególny kontekst dla lirycznej, przepięknej melodii, która od razu zapada w pamięć. To ona jest przywoływana, przetwarzana i powraca w reprzyzie. Pierwszy temat pojawi się ponownie dopiero na samym końcu, zamykając klamrą typowo schubertowską opowieść, w której niejednoznaczność i kontrasty emocjonalne ukazują pełnię ludzkiego doświadczenia.

Mozart

Przełom XVIII i XIX wieku był w muzyce klasycznej czasem gwałtownych innowacji: zmian obyczajów koncertowych, konstruowania nowych instrumentów i eksperymentów z brzmieniem oraz poszukiwania nowych form ekspresji, zwłaszcza w muzyce instrumentalnej. W 1785 roku Franz Anton Hoffmeister zamówił u dwudziestodwuletniego Wolfganga Amadeusa Mozarta trzy kwartety na nowatorski skład: skrzypce, altówkę, wiolonczelę i fortepian. Wiedeński wydawca ryzykował, nie wiedząc, czy ktokolwiek będzie zainteresowany taką formą kameralistyki. Liczył na prostą i lekką muzykę. Mozart tymczasem skomponował pierwszy z kwartetów w melancholijnej tonacji g-moll, znanej z jego najbardziej dramatycznych symfonii. Motyw unisono otwierający pierwszą część (*Allegro*) biograf i badacz twórczości kompozytora Alfred Einstein nazwał „motywy przeznaczenia” i „niepohamowanym rozkazem”, przyrównując jego znaczenie do słynnego motywu V *Symfonii* Ludwiga van Beethovena. Nawet jeśli Mozart stara się łagodzić wciąż jego nieuchronną obecność trybem durowym, niezwykłą finezją rozwiązań i słodczą melodią, powaga tematu nie pozostawia wątpliwości. Dodatkowo, problematyczny zdawał się zabieg z akcentami: choć muzyka napisana jest w metrum $\frac{4}{4}$, w jednej z myśli muzycznych słyszymy $\frac{5}{4}$ – odstępstwo budzące niepokój u osiemnastowiecznych słuchaczy.

Druga część (*Adagio*) przynosi emocjonalne uspokojenie. Utrzymane w tonacji B-dur, może zachwycić pieśnią, liryczną melodią fortepianu, eleganckim drugim tematem wprowadzanym przez smyczki i girlandami figuracji, którym towarzyszą subtelne zmiany barw, osiągane przez modyfikowanie instrumentacji. W finałowym *Rondzie* Mozart wraca do tonacji pierwszej części, ale tylko pozornie, bo w trybie durowym. Fortepian i smyczki wzajemnie ustępują sobie tutaj miejsca, aby podkreślić wirtuozowską rywalizację. Chwytniwe motywy równoważone są bardziej dramatycznymi epizodami; słyhać tu dobitność konieczną przy zamknięciu dzieła rozpoczętego tak wyraziście.

Recenzent weimarskiego „*Journal des Luxus und der Moden*” zwracał w 1788 roku uwagę, że *Kwartet g-moll* wykonywany przez amatorów nuży i irytuje, wymaga bowiem ogromnego doświadczenia. Nuty muzyki kameralnej publikowano jednak z nadzieją, że będą się cieszyć powodzeniem wśród domowych muzyków. Kiedy niezadowolony słabą sprzedażą nowego utworu Franz Anton Hoffmeister naciskał na Mozarta, by ten pisał w sposób bardziej przystępny, kompozytor miał mu zwrócić

umowę ze słowami: „To będę głodny albo pójdę do diabła!” Wydawca pozwolił jednak Wolfgangowi zachować wypłacone już pieniądze, a przygotowany do druku drugi kwartet z tej serii (*Es-dur* KV 493) przekazał innej oficynie. Trzeci utwór już nie powstał, Mozart zachował twórczą niezależność, a Hoffmeister i tak pozostał jego przyjacielem oraz wydawcą późniejszych kompozycji.

Schumann

Clara Wieck-Schumann obecna jest w każdej niemal opowieści o twórczości jej męża. Towarzyszka życia, będąca oparciem w wieloletniej chorobie, a przy tym jedna z najwybitniejszych artystek epoki i pierwsza krytyczka jego dzieł, połączyła swoje życie z życiem Roberta w pełnych napięć okolicznościach. Wspólnie stoczyli długą sądową batalię z jej ojcem, który groził córce wydziedziczeniem. Po ślubie, który odbył się w 1840 roku, oboje mogli oddać się muzycznej pasji. Robert Schumann miał tendencję do pisania muzyki zrywami, szczególnie kiedy zainteresowała go jakaś forma. W roku ślubu napisał 150 pieśni, a w kolejnym poświęcił się wielkim formom orkiestrowym, tworząc między innymi swoje pierwsze dwie symfonie oraz pierwszą część późniejszego koncertu fortepianowego. Powołanie obojga artystów nie pozostawało jednak bez wpływu na życie prywatne, zwłaszcza kiedy w 1842 roku wyruszyli oboje na kilka krótkich tournée, podczas których towarzyszący żonie Schumann cały czas chorował, a cierpienia próbował łagodzić sporymi ilościami alkoholu. Był to dla niego rok muzyki kameralnej, który zaowocował m.in. trzema kwartetami op. 41, kwartetem i kwintetem fortepianowym oraz przepięknymi *Phantasjestücke*.

Frustrację Roberta pogłębiać musiał fakt, że jego muzyka nie cieszyła się jeszcze zasłużoną sławą, a żona nie chciała wykonywać na koncertach jego utworów. Zmianę przyniósł dopiero napisany jesienią 1842 roku *Kwintet fortepianowy Es-dur*, który kompozytor poświęcił małżonce. Poznała utwór w grudniu, kiedy leżała złożona chorobą – wykonano go w jej domu, partię fortepianową grał Felix Mendelssohn-Bartholdy. Od publicznej premiery w styczniu 1843 roku, już z udziałem Clary, dzieło stało się najczęściej grywaną przez nią kompozycją męża. Wykonanie *Kwintetu* przypieczętowało w lutym zawarcie długo wyczekiwanego pokoju z ojcem; ostatecznie utwór ukazał się drukiem w dniu urodzin Clary – 13 września tego samego roku.

Schumann był pierwszym znaczącym niemieckim kompozytorem, który napisał dzieło na fortepian i kwartet smyczkowy. *Kwintet Es-dur* nosi znamiona eksperymentu, w którym fortepian pełni funkcję zbliżoną do partii solowej w koncercie. Oparty na skokach akordowych początek *Allegro brillante* jest bardzo mocny i efektowny – na tyle, by stać się również podstawą przetworzenia tej części oraz zwieńczyć całość. Tematowi towarzyszą łagodniejsza myśl wprowadzana przez fortepian oraz dialog altówki z wiolonczelą. Część druga ma być marszem żałobnym, wzorowanym na *III Symfonii „Eroica”* Ludwiga van Beethovena, a uważni słuchacze doszukają się w jej rysunku melodycznym echa arii *Es ist vollbracht* z *Pasji według św. Jana* Johanna Sebastiana Bacha. Z marszem kontrastują nostalgiczny epizod z melodią skrzypiec i wiolonczeli, a także burzliwy fragment, zasugerowany podobno przez Mendelssohna podczas wspomnianego prywatnego wykonania. Finezją i poczuciem humoru skrzy się *Scherzo*, oparte na wstępujących i zstępujących gamach, z dwoma triami: pierwszym łagodnym, drugim w galopującym tempie i dowcipnym w charakterze. Finałowe *Allegro ma non troppo* przynosi gęsty, quasi-taneczny temat, ciągle różnicowanie tonacji, a także fragmenty polifoniczne – jeszcze jeden ślad wieloletniej fascynacji kompozytora twórczością Bacha.

Short programme note

Adam Suprynowicz

Schubert

Written in the last weeks of 1820, the Quartettsatz in C minor is a single-movement fragment (*Allegro assai*) of a larger, unfinished project. Its form deviates from the sonata allegro pattern: the turbulent, restless first theme seems merely to lead into the lyrical, beautiful melody, which is recalled, processed and returns in the recapitulation. The first theme returns only at the very end, rounding off a typically Schubertian tale in which ambiguity and emotional contrasts show the fullness of human experience.

Mozart

In 1785 Franz Anton Hoffmeister commissioned from Wolfgang Amadeus Mozart three quartets with piano. Mozart composed the first of them in the melancholic key of G minor. The unison motif that opens the first movement is called the 'destiny motif'. The composer balances it with the major mode, sophisticated solutions and melodic sweetness. The second movement regales the listener with a songful, lyrical piano melody, an elegant second theme for the strings, garlands of figuration and subtle changes of timbre. In the finale, the piano and strings give way to each other, to emphasise the virtuosic rivalry.

Schumann

In 1842 Robert Schumann composed numerous works of chamber music, among them a quintet dedicated to his wife Clara. Based on striking chordal leaps, the opening *Allegro brillante* forms the basis for the development and crowns the whole work. The theme is accompanied by a gentler idea in the piano and a dialogue between viola and cello. The second movement is a funeral march, modelled on Ludwig van Beethoven's Symphony No. 3 'Eroica'. It too features a nostalgic episode with a violin and cello melody and a more tempestuous section. The *Scherzo*, based on ascending and descending scales and featuring two trios – the first one gentle, the second in a galloping tempo and witty in character – sparkles with finesse and humour. The *Allegro ma non troppo* finale brings a dense, quasi-dance-like theme, continual tonal variation, and polyphonic passages.

Calidore String Quartet

Jest jednym z najlepszych na świecie zespołów wykonujących obszerny repertuar muzyki kameralnej, począwszy od kwartetów Ludwiga van Beethovena i Felixa Mendelssohna-Bartholdy'ego, po dzieła znanych współczesnych kompozytorów, takich jak György Kurtág, Jörg Widmann czy Caroline Shaw. Od ponad dziesięciu lat występuje w najważniejszych salach koncertowych i festiwalach na świecie; wydał wiele uznanych przez krytyków nagrań i zdobył liczne nagrody.

Mający swoją siedzibę w Nowym Jorku Calidore String Quartet występował w Ameryce Północnej, Europie i Azji. Zespół ma na swoim koncie prawykonania utworów Caroline Shaw, Anny Clyne, Gabrieli Montero, Sebastiana Curriera, Han Lash, Marka-Anthony'ego Turnage'a i Huwa Watkina. Koncertował z takimi artystami, jak Anne-Sophie Mutter, Anthony McGill, Jean-Yves Thibaudet, Marc-André Hamelin, Joshua Bell, Emerson String Quartet, Gabriela Montero, David Finckel, Wu Han i wieloma innymi.

W sezonie 2024/2025 Calidore String Quartet wykona wszystkie kwartety smyczkowe Beethovena m.in. w Chamber Music Society of Lincoln Center w Nowym Jorku

oraz w pięciu dzielnicach tej metropolii w ramach Diamonstein-Spielvogel Initiative for Music and Community Engagement. W planach zespołu jest również rejestracja tychże kwartetów dla wytwórni Signum Records, dla której nagrał do tej pory płytę *Babel* z muzyką Roberta Schumanna, Caroline Shaw i Dmitrija Szostakowicza oraz album *Resilience* z utworami Siergieja Prokofiewa, Leoša Janáčka, Osvalda Golijova i Felixa Mendelssohna-Bartholdy'ego.

Calidore String Quartet powstał w Colburn School w Los Angeles w 2010 roku; jest laureatem głównych nagród najważniejszych amerykańskich konkursów muzyki kameralnej, jak również Borletti-Buitoni Trust Fellowship. Jest również zespołem rezydentem University of Delaware.

Muzycy zespołu grają na następujących instrumentach:

- Jeffrey Myers – skrzypce Giovanniego Battisty Guadagniniego „Eisenberg” z ok. 1775 roku, smyczki – Dominique Peccatte’a i François Tourte’a;
- Ryan Meehan – skrzypce Vincenza Panorma z ok. 1775 roku, smyczek Josepha Henry’ego;
- Jeremy Berry – altówka Umberta Muschietiego z ok. 1903 roku, smyczek Pierre’a Simona;
- Estelle Choi – wiolonczela Charles’a Jacquota z ok. 1830 roku.

The Calidore String Quartet is recognised as one of the world’s foremost interpreters of a vast chamber music repertoire, from the cycles of quartets by Ludwig van Beethoven and Felix Mendelssohn-Bartholdy to works of celebrated contemporary voices like György Kurtág, Jörg Widmann, and Caroline Shaw. For more than a decade, the Calidore has enjoyed performances and residencies in the world’s major venues and festivals, released multiple critically acclaimed recordings, and won numerous awards.

The New York City based Calidore String Quartet has appeared in venues throughout North America, Europe, and Asia. The ensemble has given world premieres of works by Caroline Shaw, Anna Clyne, Gabriela Montero, Sebastian Currier, Han Lash, Mark-Anthony Turnage and Huw Watkins and collaborated with artists such as Anne-Sophie Mutter, Anthony McGill, Jean-Yves Thibaudet, Marc-André Hamelin, Joshua Bell, Emerson String Quartet, Gabriela Montero, David Finckel, Wu Han and many more.

Throughout the 2024/2025 season, the Calidore String Quartet performs the complete Beethoven's String Quartets at the Chamber Music Society of Lincoln Center in New York, at the University of Delaware, and brings the complete cycle to the five boroughs of New York City through the Diamonstein-Spielvogel Initiative for Music and Community Engagement.

In their most ambitious recording project to date, the Calidore is set to release those quartets for Signum Records. Their previous recordings on this label include *Babel* with music by Robert Schumann, Caroline Shaw and Dmitri Shostakovich, and *Resilience* with works by Sergei Prokofiev, Leoš Janáček, Osvaldo Golijov and Felix Mendelssohn-Bartholdy.

Founded at the Colburn School in Los Angeles in 2010, the Calidore String Quartet has won top prizes at major US chamber music competitions as well as the Borletti-Buitoni Trust Fellowship. The Quartet serves as the University of Delaware's Distinguished String Quartet in Residence.

The Calidore String Quartet members play the following instruments:

- Jeffrey Myers – a violin by Giovanni Battista Guadagnini ca 1775 'Eisenberg', owned by a private benefactor and bows by Dominique Peccatte and François Tourte;
 - Ryan Meehan – a violin by Vincenzo Panormo ca 1775 and a bow by Joseph Henry;
 - Jeremy Berry – a viola by Umberto Muschietti ca 1903 and a bow by Pierre Simon;
 - Estelle Choi – a cello by Charles Jacquot ca 1830.
-

Federico Colli

fortepian / piano

Doceniony przez krytyków „The Daily Telegraph” za „piękny, delikatny dźwięk i dar lirycznej wypowiedzi”, a przez „Gramophone” uznany za „jednego z bardziej oryginalnych pianistów swojego pokolenia”, szybko zwrócił na siebie uwagę międzynarodowej publiczności dzięki przekonującym, niekonwencjonalnym interpretacjom i czystości brzmienia. Po licznych sukcesach, m.in. zwycięstwie w Leeds International Piano Competition w 2012 roku, magazyn „International Piano” umieścił go na liście „30 pianistów przed trzydziestym rokiem życia, którzy w nadchodzących latach mogą podbić światowe sceny”.

Nagrania pianisty dla Chandos Records otrzymały liczne nagrody, w tym „Recording of the Year” Presto Classical za album z sonatami Domenica Scarlattiego (2018). Federico Colli występował z wieloma renomowanymi orkiestrami: Teatru Maryjskiego i Filharmonii Petersburskiej im. Dmitrija Szostakowicza, Philharmonia Orchestra, Royal Philharmonic, BBC Symphony, BBC Philharmonic, Royal Liverpool Philharmonic, Basque National Orchestra (Euskadiko Orkestra), Royal Stockholm Philharmonic, Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Orchestra Sinfonica Nazionale

della RAI i Orchestre national d'Île-de-France. Współpracował również z wybitnymi dyrygentami, takimi jak Valery Gergiev, Vladimir Ashkenazy, Yuri Temirkanov, Juraj Valčuha, Ion Marin, Thomas Søndergård, Ed Spanjaard, Vasily Petrenko, sir Mark Elder, Dennis Russell Davies i Sakari Oramo.

Urodzony w Brescii w 1988 roku, studiował w Conservatorio di Musica „Giuseppe Verdi” w Mediolanie, Imola International Piano Academy i University Salzburg Mozarteum pod kierunkiem Sergia Marengoniego, Konstantina Bogina, Borisa Petrushansky'ego i Pavla Gililova.

Praised by *The Daily Telegraph* for his “beautifully light touch and lyrical grace” and labelled “one of the more original thinkers of his generation” by *Gramophone*, Federico Colli has been rapidly gaining worldwide recognition for his compelling, unconventional interpretations and clarity of sound. He is the winner of the Gold Medal at the 2012 Leeds International Piano Competition and has been selected by the *International Piano* magazine as one of the ‘30 pianists under 30 who are likely to dominate the world stage in years to come’.

The artist's recordings for Chandos Records received numerous awards including ‘Recording of the Year’ by Presto Classical for his Domenico Scarlatti Sonatas album. On international stages, Federico Colli has performed with orchestras including Philharmonia Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra, BBC Symphony Orchestra and BBC Philharmonic, Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, Basque National Orchestra, Royal Stockholm Philharmonic Orchestra, Mariinsky Theatre Orchestra and Saint Petersburg Philharmonic Orchestra, Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, and Orchestre national d'Île-de-France. He has also worked with esteemed conductors including Valery Gergiev, Vladimir Ashkenazy, Yuri Temirkanov, Juraj Valčuha, Ion Marin, Thomas Søndergård, Ed Spanjaard, Vasily Petrenko, Sir Mark Elder, Dennis Russell Davies and Sakari Oramo.

Born in Brescia in 1988, Federico Colli studied at the Milan Conservatory, Imola International Piano Academy and Mozarteum University Salzburg, under the guidance of Sergio Marengoni, Konstantin Bogino, Boris Petrushansky and Pavel Gililov.

Filharmonia
Narodowa

Malina Sarnowska
Lech Rowiński

FeNek I JEGO MUZYKA

**nowa książka dla dzieci
dostępna w kasach
i sklepiu Filharmonii**

Kalendarz koncertowy Concert Calendar

27.02

czwartek / 19:30 / Sala Koncertowa
Thursday / 7.30 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription C2, Z2

**Orkiestra Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Orchestra**

Geoffrey Paterson
dyrygent / conductor

Łukasz Długosz
flet / flute

**Rimski-Korsakow / Rimsky-Korsakov,
Mercadante, Elgar**

28.02

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

**O czym gramy? /
What are we playing about?**

Róża Świątczyńska
wprowadzenie do koncertu /
Pre-Concert Talk

Łukasz Długosz
Gość specjalny / Special guest

28.02

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa
Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription C1, Z1

**Orkiestra Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Orchestra**

Geoffrey Paterson
dyrygent / conductor

Łukasz Długosz
flet / flute

**Rimski-Korsakow / Rimsky-Korsakov,
Mercadante, Elgar**

2.03

niedziela / Sala Koncertowa
Sunday / Concert Hall

11:00 / 11 a.m.
dzieci młodsze (3–6 lat) /
younger children (aged 3 to 6)
abonament / subscription Dm1

14:00 / 2 p.m.
dzieci starsze (7–12 lat) /
older children (aged 7 to 12)
abonament / subscription Ds1

**Poranny i Popołudniowy
Koncert dla Dzieci /
Morning and Afternoon
Concert for Children**

Muzyczne znaki
W kapeluszu FeNka...
księga zagadek /
Musical Symbols
In FeNek's hat... a book of riddles

Adrianna Furmanik-Celejewska
prowadzenie / host

Filharmonia Narodowa Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
filharmonia.pl

Wydawca / Published by

Filharmonia Narodowa /
Warsaw Philharmonic

Dział Wydawniczy Filharmonii Narodowej / Warsaw Philharmonic Publishing Department

Kierownik działu / Head of Department

Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor

Dorota Żórawska-Dobrowolska

Opracowanie części angielskiej /

English summary coordination

Martyna Ćwiek

Tłumacz współpracujący /

Co-operating translator

John Comber

Projekt graficzny / Graphic design

beton.

Skład / Desktop editing

studio typek

Cena / Price 15 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

Polska Grupa Energetyczna

Sponsor Roku / Sponsor of the Year

TAVEX

Partnerzy / Partners

Patroni medialni / Media Partners

